

AUTE de 25 de setembre de 2003

Prova en la segona instància: procedència

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Desitjant transmetre el seu patrimoni a la Sra. Maria Àngel A.C., el Sr. Antoni T.F., que era vidu i sense fills, va atorgar una escriptura pública de donació i heretament universal a favor de la Sra. Maria Àngel A.C., protocol·litzada el dia 16 de gener de 1989, pel Notari Matias A.S. Després de la mort del Sr. Antoni T.F., una neboda del mateix, la Sra. Marie-Françoise T., va formular una demanda contra la Sra. Maria Àngel A.C., en nul·litat de l'escriptura de donació i heretament, la qual fou resolta per sentència del Tribunal Superior de Justícia, de data 18 de juny de 1998, en el sentit de declarar la nul·litat de la dita escriptura pública per manca dels requisits de forma ad solemnitatem que exigeix per aquests casos l'ordenament andorrà.

II.- La Sra. Maria Àngel A.C. va presentar, aleshores, davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Notari, Matias A.S., en reclamació de la quantitat de 463.427.800 pta. o el valor que té en l'actualitat el patrimoni de Casa Barbet, objecte de la donació i heretament declarada nul·la, amb els interessos legals corresponents; subsidiàriament, de la quantitat corresponent al valor que tenia el mateix patrimoni el dia 1 d'abril de 1996, moment de la mort del Sr. Antoni T.F.; més subsidiàriament, de la quantitat de 324.399.460 pta. o el valor que tenia el mateix patrimoni, en el moment en que es va atorgar l'escriptura pública, declarada nul·la.

III.- El Sr. Matias A.S. va plantejar l'excepció d'incompetència de la jurisdicció civil i sobre el fons, es va oposar a la demanda, contestant que la sentència del dia 18 de juny de 1998, es "res inter alios acta"; que la donació inter vivos dels bens presents fou vàlida i apta

per transmetre a la donataria; que no hi va haver negligència ni imperícia professionals del Notari, donades les circumstàncies que rodegen el cas.

IV.- Per sentència de data 13 de febrer del 2003, l'Honorable Tribunal de batlles, secció civil, va estimar parcialment la demanda de l'agent, desestimar l'excepció d'incompetència de jurisdicció i condemnar el Sr. Matias A.S. a satisfer a la Sra. Maria Àngel A.C., la quantitat de 1.690.346,54 euros, més els interessos legals devengats a partir de la data de fermesa de la resolució, sense establir especial condemna en costes.

V.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis Vuillemin.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el judici de proves el Sr. Matias A.S., va demanar la pràctica de les proves documentals següents: que es sol·liciti de l'Arxiu Històric Nacional, còpia autèntica legitimada d'escriptures notariales de donació i heretament autoritzades pels notaris de les quals les còpies simples han estat aportades; que es sol·liciti de l'Arxiu General de Protocols, a càrrec de la Cambra de Notaris, còpia autèntica legitimada de les escriptures notariales de donació i heretament autoritzades pels Notaris, de les quals còpies simples van ser aportades; que l'Honorable Batllia vulgui requerir l'aportació en autes de la còpia autèntica de la sentència del Jutge d'Apel·lacions de data 2 de setembre de 1968, i de la sentència de data 16 de juliol de 1942 del Tribunal Superior de Perpinyà; que l'Honorable Batllia vulgui requerir, l'aportació en autes de l'Arxiu Històric Nacional i de l'Arxiu General de protocols, a càrrec de la Cambra de notaris, còpia autèntica de totes les escriptures notariales que existeixin en les que es disposin heretament sense capítols matrimonials, excepció feta dels instruments més amunt relacionats. Per Providència de data 23 de maig del 2002, l'Honorable Batlle va declarar no procedents per innecessàries, les proves esmentades. Contra aquesta decisió el Sr. Matias A.S. va formular "recurs de reposició", que es pot analitzar com una protesta. En segona instància, el Sr. Matias A.S. torna demanar la pràctica de les proves denegades en primera instància.

II.- Aquest Tribunal no comparteix la tesi de la Sra. Maria Àngel A.C. segons la qual les proves denegades son innecessàries perquè l'existència al Principat d'un costum que sancioni la validesa de la institució contractual d'hereu fora dels capítols matrimonials, no tan sols s'ha provat, sinó que la jurisprudència dels tribunals andorrans nega la mateixa. Es tracta en el present litigi de determinar si el Notari ha actuat amb negligència, imprudència o imperícia quan va protocol·litzar l'escriptura pública que fou anul·lada pel Tribunal Superior. Interessa aquest Tribunal per resoldre el litigi, conèixer si l'acte, encara que sigui contrari al dret vigent al Principat, resulta d'una imperícia total del Notari o d'una pràctica notarial antiga i constant, sempre que ambdós casos s'han d'apreciar en el marc de l'actuació dels notaris abans de la Constitució. En conseqüència s'ha d'estimar la pràctica de les proves proposades pel Sr. Matias A.S. i denegades en primera instància, d'acord amb les disposicions de l'article 73 de la Llei Transitòria dels procediments judicials.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Ordenar la pràctica de la prova documental apartats III, IV i V, sol·licitada pel Sr. Matias A.S., l'apartat 5è sent innecessari, ja que les sentències esmentades, consten en els llibres de jurisprudència en els quals el Tribunal pot referenciar-se.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-